31964L0221

PADOMES DIREKTĪVA

(1964. gada 25. februāris)

par īpašu pasākumu saskaņošanu attiecībā uz ārvalstnieku pārvietošanos un dzīvesvietu, kas ir attaisnojami ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību un veselības aizsardzību

(64/221/EEK)

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 56. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes 1961. gada 16. augusta Regulu Nr. 15 ([1]) par sākotnējiem pasākumiem, lai ieviestu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā, un jo īpaši tās 47. pantu,

ņemot vērā Padomes 1961. gada 16. augusta Regulu ([2]) par administratīvām procedūrām un praksi, kas reglamentē darba ņēmēju un to ģimeņu iebraukšanu, nodarbinātību un uzturēšanos dalībvalstī no citas Kopienas dalībvalsts,

ņemot vērā Vispārējās programmas ([3]) par ierobežojumu atcelšanu brīvībai veikt uzņēmējdarbību un brīvībai piedāvāt pakalpojumus, un jo īpaši katras šādas programmas II sadaļu,

ņemot vērā Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīvu ([4]) par dalībvalstu pilsoņu pārvietošanās un uzturēšanās ierobežojumu atcelšanu Kopienā attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu un pakalpojumu piedāvāšanu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([5]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([6]),

tā kā normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanai, kas paredz īpašu attieksmi pret ārvalstniekiem, balstoties uz sabiedrisko kārtību, valsts drošību un veselības aizsardzību, vajadzētu pirmkārt attiekties uz noteikumiem par to dalībvalstu pilsoņu iebraukšanu un uzturēšanos, kas pārvietojas Kopienā, lai veiktu darbības kā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas, vai kā pakalpojumu saņēmēji;

tā kā šāda saskaņošana jo īpaši paredz to procedūru tuvināšanu, kas tiek ievērotas katrā dalībvalstī, piemērojot sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības pamatus jautājumos, kas saistīti ar ārvalstnieku pārvietošanos vai uzturēšanos;

tā kā katrā dalībvalstī citas dalībvalsts pilsoņiem vajadzētu būt tiem pašiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas pieejami attiecībā uz pārvaldes iestāžu lēmumiem šādos jautājumos;

tā kā to slimību un invaliditātes saraksta sastādīšanai, kas var apdraudēt veselības aizsardzību, sabiedrisko kārtību vai valsts drošību, varētu būt neliela praktiska nozīme, un šādu sarakstu būtu grūti izveidot izsmeļošu; tā kā šādu slimību un invaliditātes klasifikācija grupās ir pietiekama,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šīs direktīvas noteikumi attiecas uz jebkuru dalībvalsts pilsoni, kas uzturas vai iebrauc citā Kopienas dalībvalstī, lai veiktu darbības kā darbinieks vai pašnodarbināta persona, vai kā pakalpojumu saņēmējs.

2. Šie noteikumi attiecas arī uz šīs personas laulāto un ģimenes locekļiem, kas ierodas kopā ar šo personu.

2. pants

1. Šī direktīva attiecas uz visiem pasākumiem attiecībā uz iebraukšanu dalībvalstīs, uzturēšanās atļaujas pagarināšanu vai izraidīšanu no to teritorijas, ko veic dalībvalstis, balstoties uz sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai veselības aizsardzību.

2. Šādu pamatojumu neizmanto ekonomiskos nolūkos.

([1]) OV 57, 26.8.1961., 1073./61. lpp.
([2]) OV 80, 13.12.1961., 1513./61. lpp.
([3]) OV 2, 15.1.1962., 32./62. un 36/62. lpp.
([4]) OV 56, 4.4.1964., 845./64. lpp.
([5]) OV 134, 14.12.1962., 2861./62. lpp.
([6]) OV 56, 4.4.1964., 856./64. lpp. Direktīvu un regulu noteikumi, kas šajā jomā pieņemti saskaņā ar Līgumu.

3. pants

1. Pasākumi, ko veic, ņemot vērā sabiedrisko kārtību vai valsts drošību, ir balstīti tikai uz attiecīgā indivīda personīgo darbību.

2. Iepriekšējas krimināla sodāmības pašas par sevi nerada pamatu veikt šādus pasākumus.

3. Tās identitātes kartes vai pases derīguma termiņa izbeigšanās, ko attiecīgā persona izmantojusi iebraukšanai uzņēmējā valstī un uzturēšanās atļaujas iegūšanai tajā, neattaisno izraidīšanu no minētās valsts.

4. Valsts, kas izsniegusi identitātes karti vai pasi, atļauj šāda dokumenta turētājam atkārtoti iebraukt tās teritorijā, nekārtojot formalitātes, pat ja dokuments vairs nav derīgs vai ja tā turētāja pilsonība tiek apstrīdēta.

4. pants

1. Vienīgās slimības, kas attaisno iebraukšanas atteikumu kādā teritorijā vai atteikumu izsniegt pirmo uzturēšanās atļauju, ir tās, kas uzskaitītas šīs direktīvas pielikumā.

2. Slimības vai invaliditāte, kas rodas pēc pirmās uzturēšanās atļaujas izsniegšanas, neattaisno atteikumu atjaunot uzturēšanās atļauju vai izraidīšanu no teritorijas.

3. Dalībvalstis neievieš jaunus noteikumus vai praksi, kas ir vairāk ierobežojoša nekā tā, kura ir spēkā šīs direktīvas izziņošanas dienā.

5. pants

1. Lēmumu izsniegt vai atteikt pirmo uzturēšanās atļauju pieņem, cik drīz vien iespējams, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc atļaujas pieprasīšanas dienas.

Attiecīgajai personai ir atļauts uz laiku palikt teritorijā, līdz tiek pieņemts lēmums par uzturēšanās atļaujas piešķiršanu vai atteikumu.

2. Uzņēmēja valsts nepieciešamības gadījumā var pieprasīt dalībvalstij, no kuras persona, kas pieprasa uzturēšanās atļauju, izceļo, un nepieciešamības gadījumā — citām dalībvalstīm nodrošināt informāciju attiecībā uz iepriekšējiem likumu pārkāpumiem. Šādi pieprasījumi nedrīkst būt regulāri. Dalībvalsts, kurai ir izdarīt pieprasījums, dod atbildi divu mēnešu laikā.

6. pants

Attiecīgo personu informē par sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai veselības aizsardzības iemesliem, uz kuriem balstīts šīs personas gadījumā pieņemtais lēmums, ja vien tas nav pretrunā ar iesaistītās valsts drošības interesēm.

7. pants

Attiecīgo personu oficiāli informē par jebkuru lēmumu atteikt uzturēšanās atļaujas pagarināšanas izsniegšanu vai izraidīt to no teritorijas. Teritorijas atstāšanai atvēlētais laikposms ir norādīts paziņojumā. Izņemot steidzamus gadījumus, šis laikposms nedrīkst būt īsāks par piecpadsmit dienām, ja attiecīgā persona vēl nav saņēmusi uzturēšanās atļauju, un ne īsāks par vienu mēnesi citos gadījumos.

8. pants

Attiecīgajai personai ir tie paši tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz jebkuru lēmumu, kas attiecas uz iebraukšanu, uzturēšanās atļaujas izsniegšanas vai pagarināšanas atteikumu, vai izraidīšanas pieprasījumu, kas ir pieejami attiecīgās valsts pilsoņiem attiecībā uz pārvaldes iestāžu aktiem.

9. pants

1. Ja nav tiesību iesniegt apelāciju tiesā vai ja apelāciju var iesniegt tikai attiecībā uz lēmuma tiesisko spēkā esamību, vai ja apelācija nevar būt suspensīva, lēmumu atteikt uzturēšanās atļaujas pagarināšanu vai pieprasīt uzturēšanās atļaujas turētāja izraidīšanu no teritorijas nepieņem pārvaldes iestāde, izņemot steidzamus gadījumus, līdz brīdim, kad tiek saņemts uzņēmējas valsts kompetentās iestādes atzinums, līdz kuram attiecīgā persona bauda tādas aizsardzības un palīdzības vai pārstāvēšanas tiesības, kādas paredz šīs valsts likumi.

Šī iestāde nav tā pati iestāde, kas ir pilnvarota pieņemt lēmumu par uzturēšanās atļaujas pagarināšanas atteikumu vai izraidīšanas pieprasījumu.

2. Jebkuru lēmumu, kas liedz izsniegt pirmo uzturēšanās atļauju vai pieprasa attiecīgās personas izraidīšanu pirms atļaujas izsniegšanas, ja šī persona pieprasa, iesniedz izskatīšanai iestādē, kuras iepriekšējs atzinums ir nepieciešams saskaņā ar 1. punktu. Tad attiecīgā persona ir tiesīga personiski iesniegt argumentus savai aizstāvībai, izņemot gadījumus, kad tas ir pretrunā ar valsts drošību.

10. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības sešus mēnešos pēc tās izziņošanas, un tūlīt par to informē Komisiju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai ir zināmi galvenie valsts tiesību akti, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1964. gada 25. februārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H. FAYAT

PIELIKUMS

A. **Slimības, kas var apdraudēt veselības aizsardzību:**

1. Slimības, kas ir pakļautas karantīnai un uzskaitītas Pasaules veselības organizācijas 1951. gada 25. maija Starptautiskajā veselības regulā Nr. 2.

2. Elpceļu tuberkulozes atklātā forma vai ar tendenci attīstīties;

3. Sifiliss;

4. Citas infekcijas slimības vai kontagiozas parazitārās slimības, ja uz tām attiecas uzņēmējas valsts pilsoņu aizsardzības noteikumi.

B. **Slimības un invaliditāte, kas varētu apdraudēt sabiedrisko kārtību vai valsts drošību:**

1. Narkomānija;

2. Smagi psihiskās darbības traucējumi; skaidri redzamas akūtas psihozes pazīmes ar uzbudinājuma stāvokli, delīriju, halucinācijām un konfūziju.